

200707220/1.

Datum uitspraak: 8 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/10878 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

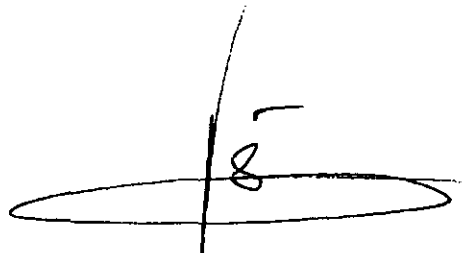
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007

408.

Verzonden: 8 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/10878
Datum uitspraak: 25 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierra Leone nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. R.J. Schenkman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 6 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 10 januari 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

Op 12 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 september 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. De ouders van eiser zijn gedood toen de rebellen binnenkwamen. Eiser is daarop vastgehouden door de rebellen en heeft twee jaar bij hen verbleven. Na zijn ontsnapping heeft eiser een paar maanden op straat geleefd totdat hij voor mevrouw ging werken. Eiser verkocht water voor mevrouw en toen hij op een dag terugkwam zag hij dat mevrouw en de andere jongens werden gearresteerd door soldaten. Eiser is toen gevlucht, terwijl hij hoorde dat de soldaten achter hem aan zaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit en reisrelaas. Daarbij heeft verweerder betrokken dat eiser geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute heeft afgelegd. Voorts ontbeert het asielaanvraag een positieve overtuigingskracht, nu eiser vage en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen en zijn ontsnapping.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Eiser heeft verklaard met welke vervoersmiddelen hij heeft gereisd, hij heeft verklaard van welk vliegveld hij is vertrokken en hoe zijn reisagent heette. Uit de taalanalyse is gebleken dat eiser correcte, concrete en gedetailleerde informatie kan verstrekken over zijn herkomstomgeving. Voorts heeft eiser voldoende gedetailleerde informatie verstrekt over zijn verblijf bij de rebellen. Eiser was tijdens zijn verblijf bij de rebellen minderjarig zodat van hem minder verwacht mag worden met betrekking tot zijn verklaringen. Eiser vreest bij terugkeer wraak van de rebellen en ook van de soldaten omdat deze achter hem aan gingen toen mevrouw werd gearresteerd.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, van de vreemdeling die, direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie, thans vijf, achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000 slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet. Ingevolge artikel 32 eerste lid onder c van die wet kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.
7. Bij besluit van 30 juli 2002 heeft verweerder aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend met ingang van 8 maart 2002, geldig tot 8 maart 2005, op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Bij brief van 16 september 2002 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van

Sierra Leone beëindigd. Tussen partijen is dit ook niet in geschil. De grond waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is dan ook komen te vervallen.

8. Verweerder heeft vervolgens terecht getoetst of, danwel ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel op 20 juli 2002 danwel op grond van de huidige feiten en omstandigheden, andere gronden bestaan voor de verlening van een verblijfsvergunning asiel.

9. Ten aanzien van de vraag of van dergelijke gronden sprake was ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel overweegt de rechtbank als volgt. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn identiteit en reis. De stelling van eiser dat niet aan hem toe te rekenen is dat hij niet in het bezit was van documenten om zijn reisroute te onderbouwen omdat deze in handen waren van de reisagent slaagt niet. Deze stelling kan namelijk niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van eiser voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reisrelaas. Verweerder heeft zich verder in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser evenmin coherente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over de reisroute, waarbij kon worden betrokken dat eiser geen informatie kon verstrekken over de datum dat hij aan boord van het vliegtuig ging, met welke luchtvaartmaatschappij hij vloog en in welk land een tussenlanding werd gemaakt. De door eiser verstrekte gegevens, waaronder de naam van de reisagent en de naam van het vliegveld waarvan hij is vertrokken, heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten.

10. Blijkens de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

11. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft. Verweerder heeft daartoe onder meer van belang kunnen achten dat eiser weinig kan verklaren over zijn verblijf van twee jaar bij de rebellen, dat eiser op een eenvoudige wijze heeft kunnen ontsnappen aan de rebellen en dat eiser niet kan aangeven waarom mevrouw en de andere jongens door de autoriteiten zijn gearresteerd die vervolgens achter eiser aan kwamen. Het door eiser aangevoerde, inhoudende dat wel geloofwaardig is geacht wat hij over de dood van zijn ouders heeft verklaard en dat uit de taalanalyse van Bureau Land en Taal van 7 augustus 2006 blijkt dat eiser eenduidig valt te herleiden tot de spraak- en

cultuurgemeenschap van Sierra Leone, doet aan het vorenstaande niet af. Dat de gestelde herkomst van eiser en een deel van zijn relaas aannemelijk worden geacht betekent immers niet dat ook zijn gestelde identiteit en de rest van zijn relaas aannemelijk moeten worden geacht.

12. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het asielerlaas van eiser in redelijkheid niet aannemelijk heeft kunnen achten. Verweerder heeft dan ook ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 terecht geen grond aanwezig geacht om eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000 te verlenen.

13. Ten aanzien van de vraag of op grond van de huidige feiten en omstandigheden, gronden bestaan voor de verlening van een verblijfsvergunning asiel overweegt de rechtbank dat van dergelijke omstandigheden niet is gebleken.

14. Ten slotte heeft eiser een beroep gedaan op het vertrouwensbeginsel. Eiser heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat hij, gelet op de lange termijn die verweerder heeft genomen om een besluit te nemen en het feit dat zijn verblijfsvergunning niet werd ingetrokken op het moment dat het categoriale beschermingsbeleid werd afgeschaft, er op mocht vertrouwen dat hem een verblijfsvergunning zou worden verleend. De rechtbank volgt eiser hierin niet. De enkele omstandigheid dat verweerder niet binnen de daartoe geldende beslistermijn een beslissing op de aanvraag heeft genomen, leidt niet tot het oordeel dat eiser er op mocht vertrouwen dat hem een verblijfsvergunning zou worden verleend. Door verweerder zijn immers geen concrete toezeggingen gedaan waaraan eiser dit vertrouwen zou hebben mogen ontlelen. De omstandigheid dat eiser rechtmatig verblijf in Nederland heeft gehad kan evenmin tot een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel leiden. Eiser was immers in het bezit van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, welke vergunning gebaseerd is op een tijdelijke beschermingsmaatregel en derhalve van tijdelijke aard is.

15. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB07/10878

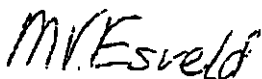
5

De beslissing

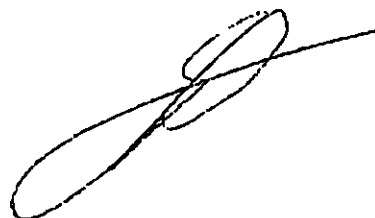
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 25 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

25 SEP 2007

Voor fotocopie conform De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Per fax: 070 - 365 13 80 (en per gewone post)

Raad van State

De Hoogedelgestrengde Heer Voorzitter van de
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Ingesteld door:

(appellant)

wonende te

A P P E L L A N T

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het
instellen van onderhavig hoger beroep ex
art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman

Advocaat te Amsterdam

(p/a postbus 51109, 1007 EC Amsterdam)

tegen

De Staatssecretaris van Justitie

te Den Haag, Bordewijklaan 60-62

(2591 GC)

V E R W E E R D E R

Gemachtigde:

mr F.M. Ticheler

Ambtenaar ten Departemente

(postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch)

1. Achtergronden

De heer (hierna "appellant") komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage (zittinghoudende te Arnhem) van 25 september 2007, reg.nr. AWB 07/10878, verzonden op 25 september 2007 (productie 1). In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Hieronder zal appellant grieven tegen deze uitspraak formuleren en een toelichting daarop geven.

2. Grieven

2.1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 het volgende:

"Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn identiteit en reis. De stelling van eiser dat niet aan hem toe te rekenen is dat hij niet in het bezit was van documenten om zijn reisroute te onderbouwen omdat deze in handen waren van de reisagent slaagt niet. Deze stelling kan namelijk niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van eiser van de onderbouwing - waar mogelijk- van zijn asielrelaas".

Toelichting:

De rechtbank houdt hierbij ten onrechte geen rekening met de omstandigheid dat appellant ten tijde van zijn

problemen in het land van herkomst en ten tijde van zijn vlucht en inreis in Nederland een minderjarig kind was van 15 jaar. Van een minderjarig kind van 15 jaar kan niet dezelfde verantwoordelijkheid worden verwacht als van een volwassen asielzoeker om zijn asielrelaas en reis met documenten te onderbouwen.

In de gronden van het beroep onder punt 4 is met betrekking tot het ontbreken van identiteitsdocumenten reeds gewezen op de minderjarigheid van appellant. Dit argument wordt door de rechtbank ongemotiveerd terzijde geschoven. De uitspraak van de rechtbank is derhalve onvoldoende gemotiveerd.

2.2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11:

"Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft. Verweerder heeft daartoe onder meer van belang kunnen achten dat eiser weinig kan verklaren over zijn verblijf van twee jaar bij de rebellen, dat eiser op eenvoudige wijze heeft kunnen ontsnappen aan de rebellen en dat eiser niet kan aangeven waarom mevrouw en de andere jongens door de autoriteiten zijn gearresteerd die vervolgens achter eiser aankwamen. Het door eiser aangevoerde, inhoudende dat wel geloofwaardig is geacht wat hij over de dood van zijn ouders heeft verklaard en dat uit de taalanalyse van Bureau Land en Taal van 7 augustus 2006 blijkt dat eiser eenduidig valt te herleiden tot de spraak- en

cultuurgemeenschap van Sierra Leone, doet aan het vorenstaande niet af".

Toelichting:

De rechtbank miskent hierbij dat appellant niet slechts het vermelde in de bovengenoemde rechtsoverweg heeft aangevoerd ter adstructie van zijn standpunt maar in de gronden van het beroep onder punt 6 tevens gemotiveerd heeft aangegeven dat hij wel gedetailleerde informatie over zijn verblijf bij de rebellen heeft verschaft. Aan deze argumentatie van eiser besteedt de rechtbank ten onrechte geen enkele aandacht.

Aan appellant wordt ten onrechte tegengeworpen dat hij niet kan aangeven waarom mevrouw de andere jongens door de autoriteiten zijn gearresteerd die vervolgens achter appellant aankwamen. De rechtbank gaat hierbij ten onrechte voorbij aan de verklaring van appellant tijdens het gehoor in Rijsbergen d.d. 19 februari 2007 waarin appellant heeft verklaard dat de autoriteiten hem achterna zaten omdat hij bij de rebellen heeft gezeten (verslag gehoor Rijsbergen d.d. 19 februari 2007, p. 3, vijfde alinea van onder).

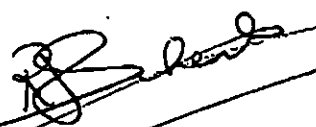
3. Conclusie

Appellant concludeert derhalve tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrond verklaring van het bestreden beroep.

Amsterdam, 12 oktober 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het instellen van

onderhavig hoger beroep ex art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman
Advocaat te Amsterdam
Holthuis International Lawyers
Haaksbergweg 13 (11e etage)
1101 BP Amsterdam

Correspondentieadres:

Postbus 51109
1007 EC Amsterdam
Tel: 020-6509275
Fax: 020-6509051

Bijlage: productie 1 (5 pagina's)